

۲۰۲۱/۰۱/۰۹

اختر محمد یوسفی

"کاهش" خشونت، حکومت موقت؟

به کاربرد اصطلاحات "کاهش" خشونت و تشکیل حکومت موقت در افغانستان توسط تنظیمهای غارتگر "جهادی" در تداوم جنگ در کشور توطیه مشترک دشمنان داخلی و خارجی میهن و ادامه دهندگان خونریزی و جنگ در افغانستان است. شعارهای کاذب "کاهش" خشونت عملاً به تشدید و خونریزی و جنگ بیرحمانه در افغانستان انجامید. در برابر جنگ فقط یک اصطلاح وجود دارد و آن صلح با آغاز آتش بس در افغانستان است تا بتواند ثبات و امنیت را در میهن تأمین نمایند. در تداوم جنگ و خونریزی در کشور توسط اجیران خارجی و همسایه های افغانستان چون پاکستان و ایران بکمک تندروان "مذهبی" طالبان پاکستانی و القاعده برای چنین جنگ پیمایش و زمینه "کاهش" خشونت در افغانستان وجود ندارد، توقع "کاهش" خشونت در جنگ افغانستان غیر عملی و تبلیغ آن فریب مردم افغانستان است. تبلیغات تشکیل حکومت موقت نیز توسط تنظیمهای غارتگر "جهادی" در تداوم جنگ در کشور جز همان توطیه مشترک دشمنان در افغانستان است که میخواهند با ادامه جنگ به سلطه غارتگری خویش بیشترمانه ادامه دهند.

" محمد اشرف غنی، رئیس جمهوری افغانستان گفته است که وظیفه او این است که به اساس اراده مردم، دولت را به شکل قانونی به جانشینش بسپارد و با طرح این پرسش که "اگر این کار نشود آیا شما انقطاع حکومت را می پذیرید"، احتمال به میان آمدن حکومت موقت را رد کرده است."

حماقت و رسوایی حفیظ منصور عضو هیئت دولت افغانستان در مذاکرات با طالبان را ببینید، مردم افغانستان از چنین افراد خاین در مذاکرات با طالبان چگونه توقع تأمین صلح و ثبات در افغانستان را دارید؟

دولت افغانستان در ترکیب هیأت مذاکره کننده با طالبان دشمنان "دولت" خود را فرستاده اند، که بیشترمانه ترین شکل با رئیس جمهور کشور خود مخالفت دارد. حفیظ منصور تیوریسن و نماینده جمعیت "اسلامی" در پارلمان افغانستان از بقایای ماویستی در آن تنظیم جمعیت "اسلامی" همه کاره است چنین ابراز نظر می کند. منصور با پررویی می خواهد

حرج و مرج تنظیم‌های غارتگر "جهادی" بنام تشکیل حکومت مؤقت در افغانستان ادامه یابد تا افغانها نتوانند دولت قانون در خدمت اتباع خویش داشته باشند، افغانها نتوانند مانند گذشته جنایتکاران و مجرمین جنگ را مجازات کنند.

حفیظ منصور: جز برکناری غنی، راه دیگری وجود ندارد

" غنی در حذف غیرت بهیر و خالد نور مشق و تمرین می کند، اما او توان برکناری نماینده گان «مقاومت» را ندارد. برکناری حفیظ منصور برایش یک محک است. حفیظ منصور اخیراً با صراحت درکابل اظهار داشت که اشرف غنی اگر برود جنگ قطع میشود؛ راه حل حکومت مؤقت است. این به نحوی پاسخ به این سوال است که نیروهای مقاومت ملی چرا تا کنون نسبت به وقایع دوحه سکوت کرده اند. به نظر می رسد که قدرت های منطقه ای در تلاش ایجاد حکومت مشترک بین طالبان و گروه های ضد طالبان اند. با این حال، حکومت مؤقت در نظر برخی از ناظران، موجب خلاء قدرت شده و در رقابت بر سر کسب قدرت، انارشیزم خواهد آمد. اما منصور می گوید که جز رفتن به طرف حکومت مؤقت راهی دیگری وجود ندارد. وی افزود «با حفظ چهارچوب نظام و ارزشهای انسانی ما ناگزیر هستیم بهسوی یک حکومت مؤقت برویم».

آقای منصور همچنین گفته: «اگر ما از طرف مقابل آشتی می‌خواهیم، تجربه ای که مانند آقای حکمتیار آنها بیایند در دارالامان برای شان خانه بدهیم؛ شاید عملی نباشد. قطع جنگ و این معامله با رفتن یک فرد (غنی) ارزشش را دارد».

منصور و همراهان تنظیم‌های غارتگر "جهادی" او با پرویی کامل می‌خواهد حرج و مرج تنظیم‌های غارتگر "جهادی" بنام تشکیل حکومت مؤقت در افغانستان ادامه دهند. تنظیم‌های غارتگر "جهادی" تلاش دارند که تا افغانها نتوانند دولت قانون در خدمت اتباع خویش داشته باشند، افغانها نتوانند مانند چند دهه گذشته جنایتکاران و مجرمین جنگ را مجازات کنند. معلم عطار نور تلاشهای امرالله صالح معاون رئیس جمهور را تخریب میکند تا افشای غارت خویش جلوگیری نمایند.

گریزه جنگی را در یک نسل یگانه، ریشکن کرد، در عین حال آرزو هم این نخواهد بود، که همان نسل جنگ را کاملاً ریشکن کند. انسانها باید به مبارزه خویش ادامه بدهند، «به نابودی یکبارگی آن نمی تواند امکان وجود داشته باشد»، فقط، ارزش مبارزه را داشته باشد، در این هم مرزهای موهومی شناخته نمی شود. پیشداوریهای نژادی یا میل به ثروتمندی، که بر بیرق وطنپرستی می آویزند. سلاح ما سلاح روح است، نه تانک و مرمی». ("البرت آینشتاین") آنچه مربوط به شیوه مذاکرات دوحه در بین "دولت" افغانستان و طالبان است، اشتراک تنظیمهای غارتگر "جهادی" بدون حضور نمایندگان واقعی قربانیان جنگ در افغانستان تلاشهای بیهوده و غیرعملی دشمنان مردم افغانستان است. هیأت دو طرف در دوحه اولاً هیأت "دولت" افغانستان و طالبان در چنین شیوه مذاکرات نمی توانند با یک توافق مشترک صلح و ثبات در افغانستان برسند. معضله جنگ در افغانستان ابعاد وسیع دارد، که با تقسیم امتیازات دولتی در بین حلقه جنگجو تنظیمهای غارتگر "جهادی" و طالبان حل شده نمی تواند. راه حل تیوریک و تجارب عملی برای حل معضله جنگ در افغانستان چیزی دیگری است که تا کنون در عمل کار آن برای صلح و ثبات در افغانستان وجود ندارد.

توافق صلح و ثبات در افغانستان تنها توسط شخصیت های ملی و بیطرف که نقش ثالث بلخیر را داشته باشد ممکن است. پیشبرد حکومت مؤثر و خدمتگذار در افغانستان توسط نمایندگان تنظیمهای غارتگر "جهادی" ناممکن است. یگانه راه پیشبرد حکومت مؤثر و خدمتگذار مردم در افغانستان، حکومت تکنوکرتهای ملی بیطرف و صادق در کشور است که می توانند وظایف دولت را به درستی برای مردم افغانستان انجام دهند.

پای.

برای مطالب دیگر محمد اختر یوسفی، بر روی عکس کلیک کنید